

ter højst mærkeligt, at Statskassen skal yde Bardenfleth Støtte, naar han saaledes er dømt for Indgriben i andres Rettigheder. Jeg ser, at han i det Andragende, han har tilstillet Ministeriet, anfører forskellige Aarsager til sin Handlemaade og paaberaaber sig, at han har Støtte fra Overlodsens; Helsingør Lodseri havde refunderet Nyborg Lodseri adskillige af de indlodsede Penge, men Overlodsens skulde have sagt, at det ikke var nødvendigt, man burde ophøre med Refunderingen, det var sikkert hans Ret at lodse i de Farvande. Imidlertid har det jo vist sig, at det ikke var i Overensstemmelse med Lodsloven, ellers vilde Dommen jo ikke være gaaet Bardenfleth imod. Han anfører i sit Andragende, at hans Hensigt samtidig har været at hjælpe noget paa Helsingør Lodseris lave Indtægter og henviser til, at Lodseriet tidligere har maattet søge Statstilskud, for at de faste Lodser kunde opnaa den aarlige Indtægt, man har regnet som Norm. Det er ganske rigtigt, det har ikke alene dette Lodseri maattet gøre, ogsaa andre, f. Eks. Dragør Lodseri, have ved Henvendelse til Staten faaet adskillige Tusind Kroner for at faa Lønnen op til Normen. Men de Penge, Helsingør Lodseri har indlodset i de Farvande, hvor de ikke havde Ret til at lodse, ere jo gaaede ud af Lommen paa de andre Lodseriers Lodser. Selv om Nyborgs og Frederikshavns Lodser faa det Beløb paa omtrent 5,000 Kr., som Helsingør Lodseri er dømt til at betale dem, ere ikke derfor alle Lodserier dækkede for det Tab, de have lidt ved Bardenfleths Indgreb i deres Rettigheder. De øvrige Lodserier vilde sikkert have Krav paa et omtrent lige saa stort Erstatningsbeløb. For Dragørs Vedkommende vil der blive Tale om 4—5,000 Kr.

Efter Højesteretsdommen havde Lodserne ved disse Lodserier ventet, at nu vilde Bardenfleth være færdig, ikke mere gribe ind paa de Steder, hvor de mente at have udelukkende Ret til at lodse. Men han er vedblevet med det, og der er i disse Lodserier Tanke oppe om at sagsøge ham for at faa refunderet de Penge, der saaledes gaa ind i Helsingørs Lodseris Kasse. Der bevilges paa Finansloven ikke faa Udgifter til Lodseriet, som i Virkeligheden ikke blive brugte i det tilsigtede Øjemed, naar en Mand som Bardenfleth ved alle givne Lejligheder hindrer andre Lodserier i at udføre de Pligter, som de mene paahvile dem. Jeg skal saaledes henvise til, at der paa Finansloven er opført til Drift og Vedligeholdelse af Lodsamp-

baaden ved Skagen 28,500 Kr. Det er ganske naturligt, at naar Helsingør Lodseri efter Anvisning af Bardenfleth besætter Skibe, som komme fra Skagen, med Lodser, er der ingenting for denne Damp og heller ikke for Frederikshavns Lodser at gøre. Det er ret forstaaeligt, at disse, saavel som andre, føle sig brøstholdne ved, at man kan faa Lov at regere, som Bardenfleth har gjort i adskillige Aar. Nu havde man ventet, at efter at denne Højesteretsdom er gaaet Bardenfleth imod, vilde han have været færdig og henvist til Lodsloven med de Rettigheder og Pligter, den fastsætter, men i Stedet for gives der ham ifølge Efterretninger for søfarende af 4. August 1909 yderligere Tilladelse til indtil 1. September at vedblive at besætte Skibe med Lodser fra Helsingør Lodseri i de Farvande, med Hensyn til hvilke Dommen er gaaet ham imod. Det er ganske uforstaaeligt for Lodserne i Almindelighed. Der er, vistnok for flere Aar siden, nedsat en Kommission til at tage Lodsspørgsmaalet under Overvejelse, og man har da ventet paa, at der inden 1. September maatte ske en Forbedring for Lodserne, saa at de fik bestemte Distrikter at lodse i, og deres Rettigheder derfor ikke kunde krænkes paa den Maade, som sket er fra Bardenfleths Side.

Naar Overlodsens, hvad man kan se af Andragendet, har anbefalet dette, kan jeg meget godt forstaa, at Ministeriet har ment at burde imødekomme det, tilmed da det viser sig, hvad jeg har omtalt tidligere her i Tinget, at en Del af de Lodser, der have lodset de Penge ind, som de nu ere dømt til at tilbagebetale, ere døde, medens andre ere pensionerede eller udgaaede. Det er ret forstaaeligt, at Lods-kassen ikke ligger inde med saadanne Summer, at den kan tilbagebetale det paagældende Beløb, og derfor henvender den sig til Statskassen. Men det er højst urigtigt at anvende det Argument, som Bardenfleth anfører, at selv om man yder et Beløb paa over 5,000 Kr. til at refundere den Sum, som Lodseriet har faaet ind ved ulovlig Lodsning, vilde det dog ikke blive stort mere, end Statskassen vilde yde som Tilskud, for at Lodserne kunde opretholde den Løn, man har sat som Norm. Thi de Lodser, der have mistet denne halve Snes Tusinde — Dommen drejer sig kun om 5,000, men Sagen angaar i Virkeligheden 5,000 til —, ere blevne disse Tusinder fattigere til Trods for deres Arbejde og den Energi og Paapasselighed,